

[Evald Christensen.]

der, hvad angår den foreslåede forlængelse af de midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove — om man kan sige det sådan —, er tale om en fuldkommen bemyndigelseslov. Det vil sige, at lovgivningsmagten her sættes helt ud af spillet for et år endnu, og det er noget, som i alt fald min gruppe ikke sætter pris på.

Man skal helt frem til § 12 i lovforslaget for at finde en paragraf, som ikke indledes med „Fiskeriministeren kan“; men når man så kommer til § 13 og § 14, har vi det samme igen: „Fiskeriministeren kan...“. Nu er dette lovforslag jo af en sådan art, at man skal være særlig sagkyndig for at kunne klare hver enkelt af paragrafferne, og min gruppe mener derfor ikke, at vi skal sætte os imod den foreslåede forlængelse af loven.

Derimod kan vi ikke gå med til lovforslaget om ind- og udførsel af fisk, som jo også helt og fuldt lægger afgørelserne i fiskeriministerens hånd.

Der findes sikkert gode kræfter, folk, som har forstand på at handle med fisk, og som det kunne være godt at få med på råd, også udenom ministeren. Jeg har erfaring for, at der er et virkelig betydeligt arbejde i gang for at give muligheder for friere handel med fisk, og det er mit håb, at den kommende revision af fiskeriloven vil betyde, at vi kommer frem imod fri handel i så stor udstrækning, som det er muligt, for fisk såvel som for de andre varer, vi har at handle med, således at det alene bliver vore handelsfolk både på fiskeriets område, indenfor industrien og indenfor landbruget, der varetager handelen. For de to sidstnævnte områder synes vi jo at være kommet noget længere frem i retning af frihed, men for fiskeriets vedkommende er det altså endnu udelukket; her er det den højtærede fiskeriminister, der ene ordner tingene.

Jeg vil ligesom flere af de ærede talere sige, at jeg mistænker ikke den højtærede fiskeriminister for at være diktator, men jeg synes knap nok han kan være tjent med at have alle disse bemyndigelser, for han kommer derved til at stå som en slags diktator på disse områder.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, de to lovforslag har fået, og jeg vil tillade mig at gøre et par bemærkninger i anledning af de ærede ordføreres udtalelser.

Jeg har jo ikke på nogen måde lagt skjul på, at de midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove er en udstrakt bemyndigelseslovgivning for ministeren, men jeg vil

gerne herom sige, at denne lovgivning jo ikke er min opfindelse. Det er en lov, der, såvidt jeg ved, gennem en række af år gentagne gange — een gang hvert år — er blevet fremsat og vedtaget i det høje ting under skiftende ministerier og under skiftende ministre. Det, som er min andel i hele denne sag, er, at jeg efter overtagelsen af fiskeriministeriet i 1947 satte dette udvalg i arbejde, som forlængst var nedsat, men som på grund af krigs- og efterkrigstid ikke var kommet i gang. Det har arbejdet i disse knap to år og er altså nu ved at komme til vejs ende, således at vi dog kan imødesee, at disse midlertidige love indenfor en nær fremtid kan blive overflødige. Det er min andel i denne midlertidige lovgivning vedrørende saltvandsfiskeriloven og ferskvandsfiskeriloven.

Det ærede medlem hr. Damsgaard sagde, at han ved behandlingen for et år siden af denne lovgivning havde gjort nogle ophævelser over de mange bemyndigelser. Der var sidste gang 12 paragraffer, men nu var der 14, det tydede ikke på, at det, han havde sagt, havde gjort noget større indtryk på mig. Det er nu ikke helt rigtigt, for det gjorde nemlig et stærkt indtryk på mig, fordi jeg godt kunne se, at det egentlig ikke var så behageligt for en minister at have en lov med 12 paragraffer, som alene gav ham bemyndigelser. Men under de forhandlinger, der er gået forud for fremsættelsen af dette lovforslag, har erhvervet indstændigt bedt mig om at stille to ændringsforslag til de midlertidige fiskerilove, og jeg må tilstå, at erhvervets synspunkter naturligvis har gjort noget større indtryk på mig end de kritiske bemærkninger, det ærede medlem hr. Damsgaard gjorde for et år siden, navnlig i betragtning af at erhvervet stod enigt bag dette ønske, ligesom fiskerividenskaben gav fuld tilslutning til de to ændringer, der her var tale om. Da der desuden var håb om, at denne lov kun skulle gælde et år og derefter skulle være overflødiggjort ved de nye fiskerilove, mente jeg, at der måske var mulighed for, at de sagkyndige da fandt en bedre form for bestemmelserne vedrørende vort fiskeri i de hjemlige farvande.

Jeg aner i dette øjeblik ikke, hvad den nye fiskerilov indeholder, jeg har ikke noget med udvalget at gøre, som det vil være det høje ting bekendt, og jeg afventer naturligvis uden indblanding dets suveræne indstilling. Såsnart jeg modtager udvalgets indstilling, bliver det min opgave at se, hvilke muligheder jeg har for at imødekomme de indvendinger, der nu gentagne gange er gjort af medlemmer i det høje ting. Men fiskeri-